

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Davida Bokra a soudkyň JUDr. Olgy Římalové a Mgr. Kateřiny Horákové ve věci

navrhovatele: **a) Jiřina J.**, nar. xxx, xxx,
 b) Helena B., nar. xxxx, bytem xxx,
 c) Olga V., nar. xxx, bytem xxx,
 d) Vlasta K., nar. xxx, bytem xxx,
 e) Pavla Č., nar. xxx, bytem xxx,
 f) Marie Š., nar. xxx, bytem xxx,
 g) Česká obec sokolská, IČO 00409537, sídlem Újezd 450/40, 118 01
 Praha 1 - Malá Strana,
 všech zastoupených JUDr. Janem Šťovíčkem, Ph.D., advokátem, sídlem
 Pod Císařkou 3242/5, 150 00 Praha 5,

za účasti: **Tělocvičná jednota Sokol na Mělníce**, IČO 42741033, sídlem Tyršova
 95, 276 01 Mělník,
 zastoupená Mgr. Kateřinou Švajcrovou, advokátkou, sídlem Holečkova
 332/5, 150 00 Praha 5,

o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady Tělocvičné jednoty Sokol na Mělníce ze dne 18. 12. 2013, **k odvolání všech navrhovatelů** proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 6. 5. 2016, č. j. 59 Cm 82/2015 - 161,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I. a II. potvrzuje; ve výrocích III. až IX. se mění tak, že navrhovatelky a) až g) jsou povinny zaplatit Tělocvičné jednotě Sokol na Mělníce na náhradě nákladů řízení k rukám její právní zástupkyně rovným dílem částku v celkové výši 22 247,06 Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- II. Navrhovatelky jsou povinny zaplatit Tělocvičné jednotě Sokol na Mělníce k rukám její právní zástupkyně na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 8 228 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl „žalobu“ v části, kterou se navrhovatelky domáhaly vyslovení neplatnosti části sedmé usnesení valné hromady Tělocvičné jednoty Sokol na Mělníce (dále též jen „TJ Sokol na Mělníce“) ze dne 18. 12. 2013 ve znění „Valná hromada Tělocvičné jednoty Sokol na Mělníce rozhoduje o vstupu Tělocvičné jednoty Sokol na Mělníce do Sdružení pro rozvoj všestranného sportu v České republice, o. s., IČO 02441187, se sídlem Českomoravská 1181/23, 190 00 Praha 9. Valná hromada Tělocvičné jednoty Sokol na Mělníce přijímá stanovy Sdružení pro rozvoj všestranného sportu v České republice, o. s., IČO 02441187, ve znění zaregistrovaném dne 13. 12. 2013 Ministerstvem vnitra ČR pod č. j. VS/1-1/95522/13-R.“ [výrok I.], dále zamítl „žalobu“ v části, kterou se

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kalousková.

navrhovatelky domáhaly vyslovení neplatnosti části osmé usnesení valné hromady TJ Sokol na Mělníce ze dne 18. 12. 2013, ve znění „Tělocvičná jednota Sokol na Mělníce okamžitě vystupuje z České obce sokolské, IČ 00409537, se sídlem Praha 1, Malá Strana, Újezd 450/50. Tělocvičná jednota Sokol na Mělníce nezaniká jako subjekt. Právní subjektivita Tělocvičné jednoty Sokol na Mělníce nezaniká. Název naší jednoty zůstává Tělocvičná jednota Sokol na Mělníce. Sídlo naší jednoty zůstává Tyršova 95, 276 01, Mělník.“ [výrok II.], a dále samostatnými výroky každé z „žalobkyň“ uložil povinnost zaplatit „žalované“ na náhradě nákladů řízení částku 22 247,06 Kč k rukám její právní zástupkyně, ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku [výroky III. až IX.].

2. S ohledem na zahájení řízení dne 17. 1. 2014 odvolací soud již na tomto místě pro srozumitelnost předesílá, že řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku zahájené po 1. 1. 2014 je nesporným řízením ve statusové věci právnické osoby podle § 85 písm. a) zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních /dále jen „z. ř. s.“/. Účastníky řízení je třeba správně označovat jako „navrhovatel“ a „další účastník“ (viz § 6 z. ř. s.), případně odvozeně od jejich hmotněprávního postavení, a nikoliv „žalobce“ a „žalovaný“.
3. Soud prvního stupně vyšel z § 15 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění účinném do 31. 12. 2013 a zabýval se nejprve otázkou aktivní věcné legitimace navrhovatelek. Přitom vyšel z toho, že podle čl. 4.5 a čl. 4.5.1 stanov České obce sokolské (dále jen „ČOS“) ve znění účinném od 21. 6. 2010 členství v ČOS zaniká tím, že člen oznámí písemně výboru jednoty, že z ČOS vystupuje. Navrhovatelky a) až f) zaslaly Marii Bubníkové (člence výboru TJ Sokol na Mělníce od 18. 12. 2013) na adresu TJ Sokol na Mělníce oznámení o zrušení členství v tomto občanském sdružení. Tak navrhovatelky platně ukončily členství v TJ Sokol na Mělníce a jejich aktivní věcná legitimace podle § 15 zákona o sdružování občanů není dána. Bývalému členovi sdružení sice může svědčit naléhavý právní zájem na požadovaném určení, byl-li předmětem rozhodnutí právní vztah s dopadem na jeho práva vycházející z dosavadního členství žalobce ve sdružení (majetkové vypořádání při zániku členství) - k tomu soud prvního stupně odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2005, sp. zn. 28 Cdo 1018/2005 - ale navrhovatelky ani v podání ze dne 4. 5. 2016 i přes výzvu soudu tvrzení o svém naléhavém právním zájmu na požadovaném určení v tomto smyslu nedoplňily; neunesly tak břemeno tvrzení.
4. Ve vztahu k navrhovatelce g) soudu prvního stupně dovodil, že rovněž není dána její aktivní věcná legitimace, neboť pouze člen může brojit proti rozhodnutí orgánu sdružení, navíc své právo uplatnila až dne 3. 4. 2015, kdy soudu prvního stupně došel její souhlas se vstupem do řízení jako dalšího účastníka na straně „žalobkyň“, takže po prekluzivní lhůtě dle § 15 zákona o sdružování občanů.
5. Proto soud prvního stupně zamítl návrh v plném rozsahu.
6. O náhradě nákladů řízení soud prvního stupně rozhodl dle úspěchu ve věci s odkazem na § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a TJ Sokol na Mělníce přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči každé z navrhovatelek ve výši 22 247,06 Kč.
7. Proti rozsudku soudu prvního stupně podaly navrhovatelky odvolání, navrhuje, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že návrhu v plném rozsahu vyhověl, případně aby rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
8. Odvolatelky v odvolání setrvávají na dosavadní argumentaci o neplatnosti napadeného usnesení valné hromady TJ Sokol na Mělníce pro rozpor se zákonem a stanovami - tj. argumentaci o zřejmém omylu TJ Sokol na Mělníce, když se evidentně domnívala, že je členem ČOS, nikoliv

jen jeho organizační jednotkou ve smyslu § 6 odst. 2 písm. e) zákona o sdružování občanů a čl. 7 odst. 7.1 stanov ČOS v tehdy platném znění. Členy ČOS byly výhradně fyzické osoby a podle čl. 4.4 stanov vznikem členství v jednotě vzniká současně členství v ČOS a příslušné župě. Právní subjektivita a způsobilost k právním úkonům TJ Sokol na Mělníce jako organizační jednotky není samostatná, ale je omezená, existuje jen v rozsahu přiznaném ve stanovách ČOS a nezahrnuje možnost vystoupení z ČOS. Pokud se některá z tělocvičných jednot ČOS rozhodla již dále nepůsobit v ČOS, bylo možné dle čl. 7, odst. 7.11 rozhodnout o jejím zrušení jako organizační jednotky ČOS.

9. Dále odvolatelky argumentují trvajícím aktivním členstvím v ČOS, jak vyplývá z členských průkazů, úhrady členských spolkových příspěvků, od ČSO odebraných členských známek a daňových dokladů z jejich nákupu vystavených Sokolskou župou Barákova. Členství navrhovatelek a) až f) v TJ Sokol na Mělníce je odvozené od jejich členství v ČOS. Navrhovatelky a) až f) nerozporují, že podepsaly listinu nazvanou „Zrušení členství v Občanském sdružení TJ Sokol na Mělníce“, ale nelze postavit na roveň členství v ČSO v rámci TJ Sokol na Mělníce a příslušnost k TJ Sokol na Mělníce, která deklaruje odtržení od ČOS. Navrhovatelky a) až f) tímto daly najevo, že nechtějí být členkami entity, jež se nezákonně odštěpila od ČOS, a jejíž existenci mimo organizační strukturu ČOS navrhovatelky neuznávají. Tento úkon je třeba vykládat nejen podle jeho jazykového vyjádření, ale předně podle vůle navrhovatelek. Navrhovatelky měly v úmyslu vyjádřit pouze nesouhlas s „odštěpením“ TJ Sokol na Mělníce od ČSO, přičemž tak učinily až za deset měsíců od předmětného rozhodnutí valné hromady. Z obsahu listiny je patrná podmíněnost vůle navrhovatelek a) až f) nebýt organizovány v rámci spolku, který údajně v důsledku rozhodnutí valné hromady ze dne 18. 12. 2013 „vystoupil“ ze svazku ČSO. Navíc ukončení členství navrhovatelek a) až f) nemůže být při respektování argumentace TJ Sokol na Mělníce posuzováno podle stanov ČSO, neboť TJ Sokol na Mělníce již podle jejího mínění součástí ČSO nebyla. Z konstantní judikatury Nejvyššího soudu, například soudem prvního stupně uváděného rozhodnutí sp. zn. 28 Cdo 1018/2005, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 5. 2000, 29 Cdo 2890/99, aktivní legitimace navrhovatelek vyplývá. Naléhavý právní zájem se dle § 15 odst. 1 zákona o sdružování občanů presumuje, není třeba jej prokazovat. Navrhovatelka g) přistoupila do řízení dle § 92 o. s. ř. a stran dodržení zákonem předepsané lhůty k podání návrhu z její strany se derivativně vychází z dodržení lhůty navrhovatelkami a) až f). Rozhodnutí soudu prvního stupně je překvapivé a nepředvídatelné neboť až do předposledního ústního jednání před soudem prvního stupně nebyla aktivní legitimace navrhovatelek zpochybňována. Je nepřipustné, aby změna samosoudce, který věc projednává, tak zásadně zasáhla do procesních práv navrhovatelek a byla zpochybněna jejich aktivní věcná legitimace. Tím bylo porušeno ústavně zaručené právo navrhovatelek na spravedlivý proces a porušena zásada předvídatelnosti soudního rozhodnutí.
10. Odvolatelky rovněž brojí proti výroku o nákladech řízení, majíce za to, že důvod pro uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení každou z navrhovatelek samostatně nebyl dán. Případný neúspěch v řízení mohl založit nejvýše jejich solidární povinnost k náhradě nákladů řízení TJ Sokol na Mělníce.
11. Účastnice TJ Sokol na Mělníce navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil a přiznal jí právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
12. Účastnice vyvrací důvody odvolání, zdůrazňuje, že rozsudek soudu prvního stupně je v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu, zejména rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 21. 1. 2009, sp. zn. 28 Cdo 5099/2007, jakož i s navazujícím usnesením Nejvyššího soudu ze dne 4. 7. 2012, sp. zn. 28 Cdo 1743/2012. A rozsudek soudu prvního stupně je též v souladu s předchozím usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 2. 2017, sp. zn. 14 Cmo 309/2016, v němž

odvolací soud v rejstříkovém řízení obdobně řešil (též s kladným výsledkem) možnost vystoupení pobočného spolku Tělocvičné jednoty Sokol Smíchov z hlavního spolku, přičemž za identických skutkových okolností odvolací soud (mimo jiné) taktéž odkázal na zmíněný rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 5099/2007. Rozsudek soudu prvního stupně je též v souladu s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 11. 2017, sp. zn. 14 Cmo 296/2016, v němž se odvolací soud v obdobné situaci s odkazem na § 215 odst. 1 o. z., který odpovídá předchozímu § 3 odst. 1 zákona o občanských sdruženích, ztotožnil s argumentací Tělocvičné jednoty Sokol Libáň, že základním principem sdružování ve spolku je dobrovolnost, z čehož plyne i možnost vystoupení ze spolku. Pobočný spolek, který byl právním subjektem v rámci dosavadního hlavního spolku, jím kontinuálně zůstal po svém vstupu do jiného hlavního spolku. Tělocvičná jednota Sokol na Mělníce patřila stejně jako Tělocvičná jednota Sokol Libáň k zakladatelským tělocvičným jednotám České obce sokolské, založené v roce 1889. Rozhodnutí o vystoupení z ČOS učinily též Tělocvičná jednota Sokol I. Smíchov a Tělocvičná jednota Sokol Tuchoměřice. Obě tyto tělocvičné jednoty jsou nyní pobočnými spolky Spolku tělocvičných jednot. Odvolatelka účelově popírá zásadu legální licence, jak ji vysvětlil a aplikoval soud prvního stupně. Jestliže TJ Sokol na Mělníce jako již existující subjekt dobrovolně vstoupila do ČOS v době jejího konstituování, musí jí být zachováno právo z ČOS kdykoliv vystoupit.

13. Dále účastnice argumentuje tím, že členství fyzické osoby v hlavním spolku je pouze odvozené od primárního členství v pobočném spolku, jak nyní vyplývá z § 234 o. z. Žádné individuální členství členů TJ Sokol na Mělníce v ČOS neexistuje. Tím padá též aktivní věcná legitimace navrhovatelek a) až f), neboť nejpozději 24. 10. 2014 jim zaniklo členství jak v TJ Sokol na Mělníce, tak v ČOS. Samy ze svobodné vůle své členství v TJ Sokol na Mělníce ukončily, jejich projev vůle byl doručen do sídla TJ Sokol na Mělníce doporučenou poštou dne 24. 10. 2014. Přeložené faktury o nákupu členských známek a další v tomto směru odvolatelkami předkládané listiny na tom nemohou nic změnit. Správné jsou též závěry soudu prvního stupně stran nedostatku aktivní legitimace navrhovatelky g).
14. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně a neshledal odvolání navrhovatelek do výroků ve věci samé důvodným.
15. Na projednávanou věc dopadá hmotněprávní úprava účinná ke dni přijetí napadeného usnesení valné hromady TJ Sokol na Mělníce, tj. § 15 zákona o sdružování občanů.
16. Podle § 15 zákona o sdružování občanů

(1) Považuje-li člen sdružení rozhodnutí některého z jeho orgánů, proti němuž již nelze podle stanov podat opravný prostředek, za nezákonné nebo odporující stanovám, může do 30 dnů ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 6 měsíců od rozhodnutí požádat okresní soud o určení, zda je takové rozhodnutí v souladu se zákonem a stanovami.

(2) Soud v řízení postupuje podle občanského soudního řádu.

17. Jak již odvolací soud uvedl v druhém odstavci odůvodnění tohoto usnesení, s ohledem na zahájení řízení dne 17. 1. 2014 se jedná o nesporné řízení ve statusové věci právnické osoby podle § 85 písm. a) z. ř. s. Část § 15 zákona o sdružování občanů upravující věcnou příslušnost okresních soudů (tedy otázku procesní povahy) se neuplatní - z toho patrně vyšel též Vrchní soud v Praze při rozhodování o věcné příslušnosti na č. l. 57 spisu.
18. Předestřenou otázkou v projednávané věci je existence aktivní věcné legitimace navrhovatelek v řízení. Aktivní věcná legitimace navrhovatelek je prvotním předpokladem k tomu, aby se soud

mohl zabývat tvrzenými důvody neplatnosti předmětných usnesení valné hromady TJ Sokol na Mělníce. Podle citovaného § 15 odst. 1 zákona o sdružování občanů je bez dalšího dána aktivní legitimace člena sdružení. Aktivní legitimaci soudní praxe přiznává i tomu, kdo v době rozhodnutí orgánu sdružení byl členem sdružení, ale již není, ovšem trvá jeho naléhavý právní zájem na požadovaném určení vyplývající z toho, že toto rozhodnutí orgánu sdružení nadále dopadá do jeho práv a povinností - ve věci řešené Nejvyšším soudem ve zmíněných usneseních sp. zn. 28 Cdo 1018/2005 a sp. zn. 29 Cdo 2890/99, se jednalo o majetkové vypořádání s bývalým členem sdružení.

19. Je třeba předeslat, že členovi tělocvičné jednoty v rámci ČOS nevzniká dvojí členství (v dané tělocvičné jednotě a v ČOS). Členství fyzické osoby v ČOS je pouze odvozené od primárního členství v tělocvičné jednotě. Žádné individuální svébytné členství členů tělocvičné jednoty v ČSO neexistuje. Členství v ČOS je derivativní, trvá po dobu setrvání člena v dané tělocvičné jednotě.
20. V projednávané věci navrhovatelky a) až f) vystoupily z TJ Sokol na Mělníce. V tomto směru se soud prvního stupně odkazuje na čl. 4.5 a 4.5.1 stanov ČOS (účinných od 21. 6. 2010), podle nichž členství zaniká, když člen jednoty písemně oznámí výboru jednoty, že vystupuje z ČOS, a na to, že Marie Bubníková byla od 18. 12. 2013 členkou výboru TJ Sokol na Mělníce. Dlužno dodat, že z doplnění dokazování v odvolacím řízení vyplynulo, že TJ Sokol Mělník je ve spolkovém rejstříku zapsána též jako pobočný spolek Spolku tělocvičných jednot, IČO 02441187, a podle čl. VI bodu 2 ve spojení s čl. VII bodem 3 písm. a/ stanov tohoto spolku zaniká členství fyzické osoby rovněž jeho vystoupením. Takže doručení písemného oznámení navrhovatelek o zrušení členství v TJ Sokol na Mělníce Marii Bubníkové - člence výboru TJ Sokol na Mělníce od 18. 12. 2013 až dosud - tak či onak mělo za následek zánik členství navrhovatelek a) až f) v této tělocvičné jednotě. Že by zrušení členství v TJ Sokol na Mělníce bylo jen jakousi proklamací nesouhlasu s vystoupením této tělocvičné jednoty z ČOS bez skutečného zániku členství z obsahu dané listiny nevyplývá - formulace „ruším své členství v Občanském sdružení TJ Sokol na Mělníce“ je jednoznačná - přitom sporným usnesením je právě a jedině usnesení valné hromady TJ Sokol na Mělníce. Navrhovatelky si tyto souvislosti měly včas uvědomit - že když vystoupí z TJ Sokol na Mělníce, pozbydou dle § 15 odst. 1 zákona o sdružování občanů aktivní věcnou legitimaci pro napadení předmětných usnesení valné hromady u soudu. To, že nadále platily členské příspěvky, že ČOS potvrdila jejich příslušnost k členské základně ČOS organizované v rámci TJ Sokol na Mělníce, že předkládají členské průkazy atd., na zániku jejich členství nic nemění, ani se tím jejich členství v TJ Sokol na Mělníce neobnovilo. Nic, co by odůvodnilo jejich naléhavý právní zájem na požadovaném určení - tj. jak sporná usnesení valné hromady dopadají do jejich právních poměrů jako nečlenek TJ Sokol na Mělníce - odvolatelky neuvádí a samotný nesouhlas s těmito usneseními, byť podpořený argumentací o jejich rozporu se zákonem a stanovami, nestačí. Závěr soudu prvního stupně o nedostatku aktivní věcné legitimace navrhovatelek a) až f) je správný.
21. Přisvědčit je třeba též závěru soudu prvního stupně o nedostatku aktivní věcné legitimace navrhovatelky g). ČOS s ohledem na skutečnou povahu řízení správně vůbec neměla být připuštěna do řízení, protože § 92 odst. 1 o. s. ř. se v nesporném řízení neuplatní. ČOS sama návrh ve věci nepodala (konečně § 15 odst. 1 zákona o sdružování občanů jí do okruhu aktivně legitimovaných osob ani nezahrnuje) a navíc k jejímu (mylnému) připuštění do řízení došlo dne 7. 4. 2015, tedy po lhůtě stanovené § 15 odst. 1 zákona o sdružování občanů. Argumentaci odvolatelek, že dodržení této lhůty navrhovatelkami a) až f) postačí odvozeně i ve vztahu k navrhovatelce g), nemůže obstát. Přisvědčení této argumentaci by v důsledku vedlo k obcházení stanovené prekluzivní lhůty.

22. Závěr soudu prvního stupně o nedostatku aktivní věcné legitimace navrhovatelek není překvapivý. Z předloženého spisu se podává, že navrhovatelky byly soudem prvního stupně vyzvány při ústním jednání 25. 4. 2016 k doplnění tvrzení o naléhavém právním zájmu na požadovaném určení po zániku členství navrhovatelek a) až f) v TJ Sokol na Mělníce, a tato otázka byla při jednání otevřeně řešena. Soud prvního stupně si tuto souvislost vyplývající z vystoupení navrhovatelek a) až f) z TJ Sokol na Mělníce ve vazbě na shora uvedenou hmotněprávní úpravu patrně uvědomil až v průběhu řízení, ovšem navrhovatelky na tuto souvislost upozornil a poskytl jim dostatečný prostor pro odpovídající reakci. Právo navrhovatelek na spravedlivý proces porušeno nebylo, ani nedošlo k porušení zásady předvídatelnosti soudního rozhodnutí.
23. S ohledem na shora uvedené skutečnosti odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích I. a II. jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.).
24. Soud prvního stupně v odůvodnění rozhodnutí vyčíslil náklady řízení na straně TJ Sokol na Mělníce v celkové výši 22 247,06 Kč, ale tuto částku mylně uložil zaplatit každé z navrhovatelek. TJ Sokol na Mělníce byla v řízení plně úspěšná a podle § 142 odst. 1 o. s. ř. jí vůči navrhovatelkám náleží právo na náhradu nákladů řízení. Znamená to, že od navrhovatelek se musí TJ Sokol na Mělníce dostat v souhrnu náhrada nákladů řízení v celkové výši 22 247,06 Kč. Každá z navrhovatelek se na této náhradě nákladů řízení bude podílet 1/7 z této částky. K solidárnímu závázání navrhovatelek k náhradě nákladů řízení TJ Sokol na Mělníce neshledal odvolací soud důvod. Proto odvolací soud výroky III. až IX. změnil tak, jak je uvedeno v druhé části výroku I. tohoto usnesení (§ 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.).
25. Právo na náhradu nákladů odvolacího řízení svědčí dle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 o. s. ř. ve věci úspěšné Tělocvičné jednotě Sokol na Mělníce. Náhrada nákladů řízení na její straně se skládá z náhrady za mimosmluvní odměnu advokáta za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast při jednání odvolacího soudu) po 3 100 Kč dle § 11 odst. 1 písm. g), k), § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. c) advokátního tarifu, z náhrady za dva režijní paušály dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu po 300 Kč, a za 21 % DPH z částky 6 800 Kč ve výši 1 428 Kč dle § 137 odst. 3 o. s. ř.; celkem tedy činí 8 228 Kč. I v tomto případě se na splnění této povinnosti budou odvolatelky podílet rovným dílem.
26. To, že soud prvního stupně nesprávně rozhodl ve formě rozsudku (nejedná se však o vadu řízení, která by měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci), nezabavuje odvolací soud povinnosti rozhodnout v zákonem předepsané formě usnesení (§ 25 odst. 1 z. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné jen za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř.; lze je podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Praha 29. ledna 2018

Mgr. Ing. David Bokr, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kalousková.